

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Cob/58/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311209464
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8311209464.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Petra Šama a JUDr. Jozefa Škraba, v právnej veci žalobcu: JUDr. D. R. - DREVOPLAST, Q. XXX/X, T. nad B., IČO: 14295784, proti žalovanému: Agro Astra, s.r.o., Duchnovičova 573/18, Stakčín, IČO: 44346964, zastúpenému advokátom JUDr. Jánom Holotom, so sídlom Komenského 2791/35, Snina, o určenie neúčinnosti právnych úkonov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 24.5.2012 č. k. 11Cb/42/2011-138, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné rozsudkom č. k. 11Cb/42/2011-138 žalobu zamietol. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 257,64 eur k rukám jeho právneho zástupcu, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa domáhal určenia neúčinnosti právnych úkonov, keď spoločnosť Astra Stakčín, s.r.o., previedla 116 823 kusov akcií emitenta Agrifop, a.s., Stakčín, na odporcu v Centrálnom depozitári cenných papierov SR, a.s., Bratislava. Súd má určiť, že právny úkon je voči žalobcovi neúčinný a je voči nemu neúčinná aj registrácia prevodu akcií vykonaná Centrálnym depozitárom cenných papierov SR, a.s., Bratislava, (ďalej len CDCP SR, a.s.). V návrhu uviedol, že Exekútorický úrad JUDr. Ferenca vedie exekúciu proti povinnému R. R. na vymoženie 655.316,- Sk s príslušenstvom, ktorá vec je vedená pod sp. zn. 10Er/138/2008 na Okresnom súde Humenné. Spoločnosť Astra Stakčín, s.r.o., v roku 1995 nadobudla od Slovenského pozemkového fondu Bratislava akcie emitenta Agrifop, a.s., Stakčín v počte 116 823 kusov, čo predstavuje 50,840 % akcií emitenta. Spoločníkmi spoločnosti Astra Stakčín sú piati spoločníci, vrátane povinného R. R. a Ing. E. U., ktorí sú súčasne jej konateľmi. Povinný R. R. robí vedome úmyselne preukázateľne absolútne neplatné právne úkony s úmyslom poškodiť žalobcu a sú preto odporovateľné. Konatelia spoločnosti Astra Stakčín, s.r.o. a Agro Astra, s.r.o., postupujú koordinovane, úmyselne ukrátiť žalobcu v čo najväčšom rozsahu s jediným úmyslom, aby zmeškal trojročnú lehotu na podanie odporovacej žaloby o neúčinnosť právnych úkonov o prevode cenných papierov.

Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Podľa § 42a Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. sa veriteľ môže domáhať určenia, že dlžníkove právne úkony, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Žalobca v návrhu neuvádza žiadnu vymáhateľnú pohľadávku, ktorú by mal proti žalovanej obchodnej spoločnosti a ktorej uspokojenie by malo byť napadnutým právnym úkonom ukracované. Ak žalobca vedie exekúciu proti R. R., tak

rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 8C/72/2009-509 sa doriešila otázka, či táto pohľadávka už bola žalobcovi uhradená v roku 2005.

Žalobca trvá na podanej žalobe. R. R. od začiatku exekučného konania až doposiaľ robí úmyselné a vedomé obštrukcie ako konateľ spoločnosti Astra Stakčín, s.r.o., pričom na účte už nemá žiadne finančné prostriedky, vlastní iba rodinný dom a nejaké pozemky, ktoré sú v správe urbaniátu. Dlžník urobil právny úkon a prepísal majetok Astra Stakčín, s.r.o., na vlastného syna. Akcie emitenta Agrifop, a.s., Stakčín boli zo spoločnosti Astra Stakčín, s.r.o. prevedené na spoločnosť Agro Stakčín, s.r.o. iba 8 dní po tom, čo bola táto spoločnosť založená. Ide o určité reťaze spoločností, kde by na spoločnosti Astra Stakčín, s.r.o. ostali iba záväzky a majetok sa prepísal na spoločnosť Agro Astra, s.r.o., resp. na jeho syna, ktorý je konateľom a spoločníkom spoločnosti Agro Astra, s.r.o..

Pri hodnotení nároku žalobcu súd vychádzal z § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka:

1. Veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkov právné úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

2. Odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkmi a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

3. Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a

a) osobou jemu blízkou (§ 116 a 117)

b) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) majetkovú účasť aspoň 10 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

c) právnickou osobou, v ktorej je dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom,

d) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene c) majetkovú účasť aspoň 34 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

4. Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom, ktorý je právnickou osobou, a

a) členom jeho štatutárneho orgánu, prokuristom, likvidátorom alebo spoločníkom,

b) osobou blízkou (§ 116 a 117) osobe uvedenej v písmene a),

c) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmenách a) a b) majetkovú účasť aspoň 10 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

d) právnickou osobou, v ktorej je osoba uvedená v písmenách a) a b) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom,

e) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene d) majetkovú účasť aspoň 34 % v čase, keď s uskutočňuje tento právny úkon,

alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c), d) alebo e); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

5. Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch, na ktorého základe prevzal záväzok bez primeraného protiplnenia, a to najmenej vo výške určenej znaleckým posudkom 2b) alebo odborným odhadom, a ktorý

a) spôsobil, že dlžník sa stal vo vzťahu k ďalším veriteľom platobne neschopným, 2c) alebo

b) bol uskutočnený s úmyslom neodôvodnene odložiť alebo zmariť platbu veriteľovi, alebo

c) bol uskutočnený s úmyslom prevziať dlh, ktorý dlžník nebude schopný splniť v čase jeho splatnosti.

Žalobca sa domáha určenia, či právny úkon spoločnosti Astra Stakčín, s.r.o., pri prevode 916 823 akcií emitenta Agrifop, a.s., Stakčín, na žalovanú spoločnosť Agro Astra, s.r.o., je voči nemu neúčinný a neúčinná je potom aj registrácia prevodu vykonaná CDCP SR, a.s., Bratislava. V konaní musí pre úspech odporovania právneho úkonu veriteľ preukázať, že má vymáhateľnú pohľadávku voči dlžníkovi a že konkrétne úkony dlžníka ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa. Súd konštatuje, že žalobca má aktívnu legitimáciu na podanie odporovacej žaloby voči dlžníkovi R. R. titulom právoplatného vykonateľného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cb/15/98. Na tom nič nemení ani konštatovanie v rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 8C/72/2009-509 zo dňa 17.3.2011, podľa ktorého došlo k zániku nároku priznaného žalobcovi v rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 43Cb/15/1998, a to najneskôr dňom 19.10.2005. Samotný prevod bol uskutočnený dňa 28.8.2008. Keď bola podaná žaloba dňa 24.8.2011, bola zachovaná trojročná lehota na podanie žaloby. Ďalšia podmienka pre vyslovenie neúčinnosti právneho úkonu však splnená nebola. Konkrétny právny úkon totiž neurobil sám dlžník (R. R.). Nebolo ani preukázané, že tento právny úkon ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu, ako ani úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa a vedomosť žalovaného v úmysle dlžníka týmto odporovateľným právnym úkonom žalobcu ukrátiť. Sám dlžník - žalobca R. R. je jedným z piatich spoločníkov spoločnosti Astra Stakčín, s.r.o., a jedným z jej konateľov. Je tiež spoločníkom a konateľom spoločnosti Agro Astra, s.r.o., na ktorú boli cenné papiere prevedené. Obchodné spoločnosti sú samostatné právnické subjekty, ktoré majú vlastný majetok, odlišný od majetku svojich spoločníkov a s týmto svojím majetkom podnikajú a hospodária. Spoločníci obchodných spoločností nie sú podielovými spoluvlastníkmi majetku obchodnej spoločnosti a ich majetkové práva spočívajú spravidla v možnosti prevodu obchodného podielu, resp. akcií, podiele na prípadnom zisku obchodnej spoločnosti a nároku na vyrovnací podiel po zániku účasti spoločníka v spoločnosti, či v podiele na likvidačnom zostatku pri zrušení spoločnosti s likvidáciou. Ak žalobca namieta odporovateľnosť právneho úkonu prevodu akcií, ktoré urobili obchodné spoločnosti, a nie spoločník R. R., nie je možné konštatovať, že tento právny úkon je voči žalobcovi neúčinný. Aj keď žalobca namieta personálne prepojenie obchodných spoločností, medzi ktorými došlo k prevodu akcií, neboli tak splnené zákonom požadované podmienky pre úspešné odporovanie právneho úkonu podľa Občianskeho zákonníka. Nebol preukázaný úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa, ani vedomosť žalovaného o tomto úmysle dlžníka, pretože žaloba smerovala proti úkonu, ktorý neurobil samotný dlžník. Preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p., úspešnému žalovanému bola priznaná náhrada trov konania a trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca. Okresný súd konštatoval, že personálne prepojenie obchodných spoločností nie je protiprávne a vcelku bežné. Ďalej sa konštatovalo, že nebol preukázaný úmysel dlžníka R. R. ukrátiť dlžníka samotným prevodom cenných papierov. Preto žalobu zamietol. Žalobca namieta nedostatočne a riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Z rozhodnutia nie je jasné, čoho sa navrhovateľ v konaní domáhal, ako sa vyjadroval žalovaný, prípadne iní účastníci

konania. Rozhodnutie neobsahuje stručné, jasné a výstižné vysvetlenie, ktoré v skutočnosti považuje súd za preukázané a ktoré nie, a z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa súd pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Súd má dbať, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé. Tu poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Ruiz Torija c. Španielsko, či Georgiadis c. Grécko. Okresný súd vydal rozhodnutie, ktoré je nepreskúmateľné. Došlo k porušeniu zákona a práva na spravodlivé súdne konanie, čím došlo k odňatiu možnosti konať pred odvolacím súdom. Súd zamietol návrh žalobcu na výsluch konateľky spoločnosti Agro Astra, s.r.o., Ing. L. U.. Žalobcovi bola odňatá možnosť klásť otázky konateľne Ing. U.. Súd sa nezaoberal zákazom dlžníkovi R. R. nakladať s majetkom na základe exekučného konania. Súd neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy.

Odvolateľ ďalej poukazuje na to, že konateľ obchodnej spoločnosti je povinný konať s odbornou starostlivosťou, ktorá nie je definovaná v Obchodnom zákonníku č. 513/1991 Zb.. Konanie s odbornou starostlivosťou znamená konať v súlade so záujmami spoločnosti a so záujmami všetkých spoločníkov. Ak dôjde k porušeniu týchto povinností, potom je možné podľa § 135a ods. 2 Obchodného zákonníka domáhať sa proti konateľom náhrady škody. Ak R. R. zobral funkciu konateľa spoločnosti, prebral na seba i ťarchu v podobe zodpovednosti za riadne plnenie všetkých povinností z tejto funkcie. Ak R. R. v exekučnom konaní bol povinný a nerešpektoval procesné úkony súdneho exekútora s upovedomením o začatí exekúcie a prevádzal cenné papiere na spoločnosť žalovaného, ktorého konateľom a spoločníkom je jeho vlastný syn Ing. E. R., tak konal v rozpore so zákonom a spoločenskou zmluvou spoločnosti, o čom niet najmenších pochyb. Navrhuje zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa a návrhu vyhovieť v celom rozsahu a priznať odvolateľovi náhradu trov konania.

Čo sa týka prisúdenia trov JUDr. Holotovi, tak súd nešpecifikoval konkrétne úkony právnej služby, za ktorú požadoval odmenu (deň, finančná čiastka, z ktorej vychádzal, atď.) podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

Žalovaný k odvolaniu žalobcu navrhol potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa. Odvolateľ sa i v tomto konaní odchyľuje od podstaty veci. Keďže ide o odporovateľnosť právneho úkonu, odvolateľ mal sa v prvom rade sústrediť na preukázanie skutočností podľa § 42a Občianskeho zákonníka. Odvolateľ nijaké takéto skutočnosti nepreukázal. Okresný súd vo Svidníku mal preukázané, že dlžná suma vymáhaná JUDr. R. mu bola uhradená už 19.10.2005, teda dávno pred úkonom, ktorého neúčinnosti sa odvolateľ domáha.

Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť ako vecne správny. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k tomu dodáva:

Podľa § 42a Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., a to ods. 1), veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Definovanie ukracujúcich právnych úkonov je v ods. 2 až 5 citovaného paragrafu. Základom odporovateľnosti žaloby je preukázanie toho, že veriteľ má pohľadávku proti dlžníkovi a na druhej strane dlžník ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky prevodom majetkových hodnôt, čím sťažuje veriteľovi možnosť vymoženia pohľadávky proti dlžníkovi. Základnou premisou je vzťah veriteľa a jeho pohľadávka voči dlžníkovi. Podľa žalobného návrhu, veriteľom je žalobca a jeho dlžníkom žalovaný. Podľa rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 43Cb/15/98-473 bolo určené, že žalovaný R. R. je povinný žalobcovi JUDr. D. R. zaplatiť trovy právneho zastúpenia vo výške 655.316,- Sk. Okresný súd Prešov v rozsudku zo dňa 17.3.2011 č. k. 8C/72/2011-509 v odôvodnení konštatuje, že tieto trovy boli vyplatené vtedajšej advokátke žalobcu JUDr. Kráľovej. Je tu pochybná pasívna legitímácia žalovaného Agro Astra, s.r.o., Stakčín, pretože nebolo preukázané, aby žalobca JUDr. R. mal pohľadávku voči tejto spoločnosti Agro Astra, s.r.o., ako dlžníkovi. Úkony Agro Astra, s.r.o. - prevod akcie spoločnosti Agrifop, a.s., Stakčín, od Astra Stakčín, s.r.o., neboli ukracujúcim právnym úkonom vo vzťahu k žalobcovi. Ak žalobca poukazuje na personálne prepojenie spoločnosti Astra Stakčín, s.r.o., a Agro Astra, s.r.o., Stakčín, že dochádza k majetkovému poškodeniu spoločnosti Astra Stakčín, s.r.o., ktorá previedla

akcie Agrifopu, a.s., na žalovanú, tak z týchto prevodov je možné uplatňovať iné nároky, čo aj naznačuje žalobca vo vzťahu k R. R. ako konateľovi obchodnej spoločnosti Astra Stakčín, s.r.o.. Podľa § 135a ods. 2 Obchodného zákonníka 513/1991 Zb., konatelia, ktorí porušili svoju povinnosť pri výkone svojej pôsobnosti, sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť škodu, ktorú tým spoločnosti spôsobili. Ale to sú nároky spoločnosti proti konateľom. Nie je to nárok žalobcu ako veriteľa proti Agro Astra, s.r.o., ako dlžníkovi. Ak neexistuje žiaden zmluvný vzťah veriteľa a dlžníka medzi žalobcom a žalovanou spoločnosťou Agro Astra, s.r.o., kde by žalobca bol veriteľom nejakej pohľadávky proti Agro Astra, s.r.o., a tá ukracovala nadobudnutím akcií práva žalobcu ako veriteľa. Z toho dôvodu rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, pokiaľ návrh zamietol. Chýba podstata odporovateľnej žaloby a to, že žalobca ako veriteľ, má určitú pohľadávku voči spoločnosti Agro Astra, s.r.o.. Krajský súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne, pokiaľ sú návrh žalobcu ako nedôvodný, zamietol. Nie sú splnené zákonné podmienky pre určenie odporovateľného právneho úkonu podľa § 42a a následne zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, aby žalobca ako veriteľ sa domáhal určenia, že dlžníkové právne úkony ho ukracujú v uspokojení jeho vymáhateľnej pohľadávky voči nemu, ak medzi žalobcom a žalovaným nie je vzťah veriteľa a dlžníka a žalovaný neurobil právny úkon, ktorým by ukrátil uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, ak takouto pohľadávkou žalobca voči žalovanému nedisponuje.

Ak žalobca vytýkal rozhodnutiu okresného súdu nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, nevykonanie navrhovaných dôkazov, tak dôkazné bremeno v konaní je na strane žalobcu. Ten musí preukázať, že je veriteľom odporcu a odporcovými právnymi úkonmi došlo k ukráteniu jeho vymáhateľnej pohľadávky. Keďže žalobca v konaní nepreukázal vlastníctvo vymáhateľnej pohľadávky proti žalovanej, nepreukázal ani ukracujúci právny úkon žalovaného vo vzťahu k žalobcovi, nemusel okresný súd vypočúvať navrhovaných svedkov, napr. konateľku Ing. U., alebo sa zaoberať zodpovednosťou konateľov obchodných spoločností za prípadnú škodu na majetku spoločnosti. Tieto nároky spoločnosti na náhradu škody proti konateľom môže uplatniť veriteľ spoločnosti postupom podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka. Ako už poznamenal okresný súd, nie je možné stotožniť majetok právnickej osoby ako podielové spoluvlastníctvo spoločníkov tejto spoločnosti, pretože postavenie spoločníkov je definované len právom podieľať sa na činnosti spoločnosti podľa výšky ich vkladu k základnému imaniu spoločnosti (§ 114 ods. 1 Obchodného zákonníka). Nárok žalobcu proti spoločníkovi spoločnosti je len nárokom žalobcu proti fyzickej osobe, ktorá zhodou okolností je aj spoločníkom obchodnej spoločnosti. Pri odporovacích žalobách je rozhodujúce právne postavenie žalobcu ako veriteľa a preukázanie pohľadávky proti dlžníkovi, ako aj urobenie ukracujúceho úkonu týmto dlžníkom. To v konaní ale preukázané nebolo. Preto okresný súd nemusel riešiť všetky námietky žalobcu na nedostatočné vykonanie dokazovania, nemohol sa zaoberať všetkými argumentmi žalobcu v súdnom konaní, ak rozhodujúce pre vydanie rozhodnutia je práve preukázanie vzťahu veriteľ a dlžník pri žalobcovi a žalovanom, ako aj vykonanie ukracujúceho právneho úkonu dlžníkom - žalovaným. Ak takýto úkon preukázaný nie je, nie je potrebné vykonávať širšie dokazovanie na vedľajšie personálne prepojenia právnických osôb, pretože tieto nemajú vplyv na rozhodnutie súdu, ak nie je preukázaný vzťah žalobcu a žalovaného ako veriteľa dlžníka, kde dlžník urobil ukracujúci právny úkon. Na zdôvodnenie rozhodnutia okresného súdu mu vystaví práve preukázanie nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného v súdnom konaní.

Krajský súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne aj vo výroku o náhrade trov konania. Ak žalobca vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia z 20.8.2012 poukazuje na urobené právne úkony, a tieto zodpovedajú počtu právnych úkonov urobených v súdnom konaní z hľadiska obsahu spisu, potom rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne a odmena priznaná v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný si v odvolacom konaní náhradu trov konania nežiadal, pričom je to návrhové konanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.), preto úspešnému žalovanému nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.